

YAHÛDİ DEYİNCE NE ANLIYORUZ?

Profⁿ. Dr. Mustafa TEMİZ^δ
19.04.2018

Giriş

Bugün Yahûdi deyince, çoklarımız, Filistinleri kendi öz vatanlarında, soykırımı uğratmak için, onları her fırsatta kırıp geçiren, Mesci-i Aksa'yı pasif hâle getirmeye çalışan, İsrail Devleti'ni hatırlamaktadır. İsrail Devleti deyince Siyonistler, Siyonist deyine de daha çok Rockefeller hatıra gelmektedir.

Rockefeller'i kısaca tanımlamak gerekirse¹, insanlık ve İslam Düşmanı demek yetmektedir.

Rockefeller'in İslâm Düşmanlığı

O **Rockefeller** ki, bakınız **ne** diyor:

“Dünyânın sâhipleri **bizleriz!**”

“Yeryüzü, **Muhammed'e** iman edenlerin **kanlarıyla** sulanmalı!”

“**Çiçekler**, Müslüman **kantıyla** sulanıp tomurcuklanmalı!”

“Yüzyıllardır **Türkler'in**, **Muhammed'in** **dinine** inananları, bir insanın **vücûdu** gibi, bir **arada** tutmalarını engelleyemedik.”

^δ. Dosyalarda sayfa sonlarındaki **pdf, html** uzantılı ve diğer adresler tıkladığımda, internetteki bu ilgili yazılara ânında ulaşılabilir.

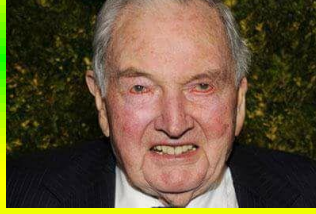
^δ Yazar, *particilik taassubunu* reddeder, **Türkiye Gemisi'** nin batmamasının garantisinin, İslâmî istikâmet doğrultusundaki çalış-malarda olduğuna inanır ve bu nedenle İslâmî istikâmeti benimseyenlerin tarafındadır. Yazar hakkında daha fazla bilgilenmek isteyenler, aşağıdaki internet adresini **tıklayabilirler**:

[http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20\(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015\).pdf](http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015).pdf)

¹ Temiz, M., **Rockefeller'in İslâm Düşmanlığı Ve Onun Ünlü Bursiyerleri**, Alındığı İnternet Elektronik Adresi,

<http://mtemiz.com/bilim/ROCKEFELLER'İN%20İSLÂM%20DÜŞMANLIĞI%20VE%20ONUN%20ÜNLENMİŞ%20BURSİYERLERİ.pdf> YA DA

<http://mtemiz.com/bilim/ROCKEFELLER'İN%20İSLÂM%20DÜŞMANLIĞI%20VE%20ONUN%20ÜNLENMİŞ%20BURSİYERLERİ.docx>, En Son Erişim Târihi: 20.09.2014, <http://mtemiz.com/bilim/bilimkosesi.htm>

Adam kan kokuyur, âdetâ!

*“Bu vücûdu ancak, **Kürtlere** öz benliklerini **unutturup**, onları Türkler’e **düşman** ederek **ikiye** bölebiliriz.”*

*“**Türkler’in** ve **Kürtler’in** elinde, **Muhammed’in** uydurma kitabı **Kur’an** olmalı **ancak**, zihinlerinde **olmamalı!**”*

*“**Yayın** organlarımız bunun için **çalışmalı!**”*

*“**Dünyânın** her **yerinde** Müslüman **kanı** akmalı!”*

Bu söylenenleri bu gün yaşamıyor muyuz?

*Demek ki, **Yahûdi** deyince, **insanlık** ve **İslâm Düşmanlığı**, ilk akla gelenler arasındadır...*

***Siyonistlerin**, **daha doğrusu**, **Siyonist** teşkilâtını kurup idâme ettiren **Yahûdiler’in** bugün tek bir **emelleri** vardır: **Dünyâ Siyonist Devleti’ni** Kurmak...*

*Şimdi dünyâda yalnızca kendilerine, ‘**aydınlanmış anlamında**’ ‘**illimunate**’ diyen ve **kendi dışlarında** **Yahûdi olmayan**, ne kadar insan varsa onları, ‘**sığır**’ olarak, vasıflandırma cibiliyetinde olan bu **Yahûdiler**, nasıl bir cibilliyete sâhiptirler?*

Bunların cibilliyetlerini şimdi aşağıda göreceksiniz.

İsâ (AS)’ın Yahûdi ile Olan Arkadaşlığı

***İsâ (AS)**, bir gün bir **Yahûdi** ile yola çıkar, yanlarına üç tâne de **çörek-ekmek** alır. **İsâ (AS)** çörekleri **Yahûdi’ye** verip, ‘**Bunları muhafaza et!**’ der. Bir müddet sonra **Yahûdi**, **çöreklerden bir tânesini yer**.*

İsâ (AS), bir müddet sonra çörekleri isteyince, **Yahûdi** iki çörek **getirir**. Onun üzerine **İsâ (AS)**, sorar:

“Çörek üç tâne idi. Birisi nerede?”, diye...

Yahûdi ilk **yalanı** basar:

“Bundan fazla değillerdi. Bunlar iki tâne idi.”

İsâ (AS) bir şey demez, “Belki yalanından **pişman** olur, döner.” **diye** ve **birlikte** yürümeye devam ederler.

Olaylara İbretle Bakmak

İnsan cihanı ibretle seyretmeli, *düşünüp dersler çıkarmalıdır!*

İsâ (AS) ve Yahûdi'den **müteşekkil** iki yolcu, yolda bir **cüzamlı** hastaya rastlarlar. **İsâ (AS)**, *âsâsı ile hafifçe dokununca*, hasta **iyileşir**. **İsâ (AS)**, bunu **gören** Yahûdi'ye, tekrar, *ekmek kaç tâneydi* diye sorar. **Yahûdi**, bu olaydan da bir ders **almaz**, yine; *'iki tâne idi.'* **cevâbını** verir.

Bir müddet sonra **İsâ (AS)** ile **Yahûdi**, biraz ileride bir köre (*âmâyâ*) rast gelirler. **İsâ (AS)**, *Allah'ın (CC) izniyle onun gözlerini açar*. Adam görmeye başlar. **İsâ (AS)** tekrar Yahûdi'ye sorar, *'Ekmek kaç tâne idi?'* **diye...**

Çünkü **İsâ (AS)** biliyordu **ki**, *yalan söylemek insanda derin mânevi yaralar açar*. Bu yüzden, *'Yahûdi, bir an evvel aklını çalıştırsın da bu kötü ahlâkından vazgeçsin, pişman olsun.'* **istiyordu**. Ekmek **işini**, zaman zaman, gündeme **getirip** sormasının sebebi **bu** idi.

Yâni aslında burada önemli olan **husus**, *ekmeğin maddî kıymetinden ziyâde*, yalandan **dönülmesi**, dürüstlüğün **öneminin** vurgulanmasıdır. Burada asıl olan **nokta**, *ekmeğin maddî değeri düşük olmasına rağmen*, onun üzerinde söylenen **yalanın**, *insanın karakteri ve mânevî dünyâsı açısından*, ne derece büyük **sonuçlara** sebep olacağına **akıl** edilmesine **dikkat** edilmesidir!

İşte bunlardan dolayı **İsâ (AS)** Yahûdi'ye, *'Ekmek kaç tâne idi?'* **diye** tekrar sormuştu. **Yahûdi**, *gördüklerini akli ile değerlendirip hatâsından dönecek yerde*, **hatâsında** yâni **yalanında** yine **ısrar** etmeyi **tercih** etmişti.

Böylece, **Yahûdi** bu *mûcizeleri gördüğü hâlde*, ne doğruyu söylüyor, ne de *doğruluk ve dürüstlüğe îmân ediyordu*.

Hatâda Israr Etmemek

Hatâda ısrar etmek akıl **kârı** değildir...

İki yolcu yine birlikte yola devam ederler. Bir ağacın gölgesinde, *biraz istirahat için*, durduklarında **İsâ (AS)** uyur. *Bu sırada*, bu memleketin vâlisinin kızı çok hasta idi. **Vâli**, *yatalak hastaları ayağa kaldıran*, ölüleri bile diriltiren **İsâ (AS)**'ın, *kendi memleketinde olduğunu haber alınca*, **bulunması** için sağa-sola **adamlar** salar.

Vâlinin adamları, **İsâ(AS)**'ın *bulunduğu yere gelince*, o anda **uyanık** vaziyette **bulunan** Yahûdi'ye, *böyle böyle* birisini aradıklarını söylerler, **me-seleyi** anlatırlar. **Yahûdi**, *'O aradığınız zât benim.'* **der**.

Yahûdi daha önce, *İsâ (AS)'ın değnekle vurup hastaları iyileştirdiğini görmüştü*; **mârifetin** değnekte, âsâdâ **olduğunu** zannediyordu. *Hemen ses-sizce* **İsâ(AS)**'ın âsâsını alıp, birlikte vâlinin hasta **olan** kızının yanına giderler.

Yahûdi, *hemen işe* koyulur. Bu sırada tüm saray erkânı merakla, *ümitle* **Yahûdi'ye** bakarlar. Yahûdi âsâ ile hastaya **vurunca**, *Allah'ın takdiri bu ya*, kızcağız hemen **ölür**. Oradakiler, *Yahûdi'yi hemen* yaka paça **tuttukları** gibi, îdam seh-pâsına çıkarırlar.

Bu arada **İsâ (AS)**, *uyandıığında bakar ki*, âsâsı **yok**... Yahûdi de gitmiş... Derken halkın, *kalabalıklar hâlinde*, îdamı seyretmeye gittiklerini görür. **İsâ (AS)**, *meselenin ne olduğunu halktan öğrenince*, **derhal** giderek, **Yahûdi** *asılmadan yetişir*. İleri gelenlere:

'Bunu serbest bırakırsanız, çocuğunuzu Allah'ın (CC) izniyle diril-tirim.' **der**. Vâli bu teklifi sevinçle kabul eder. *Çünkü bir ümit doğmuştur*. **İsâ (AS)** âsâ ile çocuğa vurup, *'Allah'ın (CC) izni ile kalk!'* **deyince**, kız çocuğu *dirilir*, **ayağa** kalkar. *Böylece* **Yahûdi** îdam olmaktan kurtulur.

Bu *mûcizeyi* gören halktan îmân edenler olur. Ama *asılmaktan kurtulan* **Yahûdi**, hâlâ bir ibret alıp, *îman etmez*. **İsâ (AS)**'ın tekrar *"kaç ekmek vardı?"* sorusuna, *o yine 'iki' diye cevap verir*.

Böylece **İsâ (AS)** ile **Yahûdi** yine, *yürümeye devam ederlerken*, yolda üç tâne **altın** kaba rastlarlar. **İsâ (AS)**, *bunları taksim etmek için, şöyle* der: “*Biri benim, biri senin, biri de çöreği (ekmeği) yiyenindir.*”

Bu taksime **Yahûdi** sevinerek, ‘**Üçüncü çöreği ben yemiştim.**’ deyince, **İsâ (AS) Yahûdi**’ye dönüp:

“*Benden uzaklaş artık! Çünkü sen, Allah’ın (CC) kudretini gördün, mucizeleri müşâhade ettin de buna rağmen üçüncü çöreği yediğini söylemedin. Lâkin burada dünyâ malından altın tabaklar görünce, onlara sâhip olabilmek için, yine kılık değiştirdin.*” **der** ve altın tabakların **hepsini** orada bırakır ve *oradan ayrılarak uzaklaşır.*

Bir müddet sonra **Yahûdi**, *altın tabakların hepsine sâhip olmanın sevinci içinde iken*, oradan geçen üç **eşkıyâ**, **Yahûdi**’yi öldürerek altın kapları alırlar. Böylece **Yahûdi**, küçük gördüğü yalanın getireceği felâketten **kur-tulmak** için, *aklını çalıştırmamasının*, dolayısıyla yalan söylemekle işle-diği hatâdaki **ısrarının** karşılığını, *hayâtıyla ödemiş olur.*

Sonuç

İşte **Yahûdi** olmayan, ‘**sığır**’ olarak, andıkları bütün insanları, *kendilerine köle olarak gören*, bugünkü **Yahûdiler**’in târihî ve kültürel gerçek cibilliyetlerini görmüş bulunuyorsunuz...